

Parasha 37 Torah

Fjerde Mosebok/Numbers/Bemidbar

[Kapittel 13](#)

[Kapittel 14](#)

[Kapittel 15](#)

Kapittel 13

¹ YHVH talte til Måshe og sa: ² «Send ut noen menn for å speide på K'naans land, som Jeg skal gi til Israels barn. Fra hver av stammene til deres fedre skal dere sende ut en mann, en høvding blant dem.» ³ Så sendte Måshe dem fra Paranørkenen, på YHVHs befaling. Alle mennene var overhoder for Israels barn.

⁴ Dette var navnene deres: Fra Re'ovens stamme var det Shamo, Zakors sønn,

⁵ fra Shim'åns stamme var det Shafat, Håris sønn,

⁶ fra J'hodah stamme var det Kalev, J'fonehs sønn,

⁷ fra Jissakars stamme var det Jig'al, Jåsefs sønn,

⁸ fra Efraims stamme var det Håshea, Nons sønn,

⁹ fra Binjamins stamme var det Palti, Rafos sønn,

¹⁰ fra Z'volons stamme var det Gaddiel, Sådis sønn,

¹¹ fra Jåsefs stamme, det vil si fra Manasses stamme, var det Gaddi, Sosis sønn,

¹² fra Dans stamme var det Ammiel, Gemallis sønn,

¹³ fra Asjers stamme var det Setur, Mikael's sønn,

¹⁴ fra Naftalis stamme var det Nachbi, Våfsis sønn,

¹⁵ fra Gads stamme var det Ge'o'el, Makis sønn.

¹⁶ Dette er navnene på de mennene Måshe sendte for å speide på landet. Måshe kalte Håshea, Nons sønn, for J'håshoa.

¹⁷ Så sendte Måshe dem ut for å speide på K'naans land, og sa til dem: «Dra opp denne veien mot Negev, og dra videre opp i fjellene! ¹⁸ Og se hvordan landet er, om folket som bor der er sterkt eller svakt, om de er få eller mange. ¹⁹ Se om landet de bor i er godt eller dårlig, om byene de bor i er som leirer eller festninger. ²⁰ Se om jorden er fruktbar eller mager, og om det er skoger der eller ikke. Vær sterke og ta med dere noe av frukten i landet!»

² På den tiden var det høsttid for de første druene. ²¹ Så dro de opp og speidet på landet fra Sinørkenen og helt til Rechåv ved L'vå-Chamat. ²² De dro opp gjennom landet i Negev og kom til Hevrån. Akiman, Sjesjai og Talmaj, etterkommere av Anak, bodde der. Hevrån var bygd syv år før Tzå'an i Mitsrajim. ²³ Så kom de til Eshkåldalen, og der skar de av en kvist med en drueklase på. To av dem bar den mellom seg på en stang. De tok også med seg granatepler og fikener. ²⁴ Stedet ble kalt Eshkåldalen etter den drueklasen som Israels menn skar ned der.

²⁵ Etter å ha speidet på landet i førti dager, vendte de tilbake. ²⁶ De dro av sted og kom tilbake til Måshe og Aharån og hele menigheten av Israels barn i Paranørkenen, ved Kadesj. De avla vitnesbyrd for dem og for hele menigheten, og de viste dem frukten fra landet.

²⁷ Dette fortalte de ham og sa: «Vi kom til det landet du sendte oss til. Og sannelig, det flyter med melk og honning, og her er noe av frukten derfra. ²⁸ Men det er et mektig folk som bor i landet. Byene er befestede og meget store. Dessuten så vi etterkommerne av Anak der. ²⁹ Amalekittene bor i landet i Negev. Chitittene, jevosittene og emårittene bor oppe i fjellene. K'naaneerne bor ved havet og langs bredden av Jarden.»

³⁰ Kaleb hysjet på folket foran Måshe, og han sa: «La oss for all del dra opp og ta landet i eie, for vi kan klare å få makt over det.» ³¹ Men mennene som hadde reist opp sammen med ham, sa: «Vi kan ikke klare å dra opp mot det folket, for det er sterkere enn oss.» ³² Og de talte ille om landet de hadde speidet på, og de sa til Israels barn: «Det landet vi har dratt gjennom for å speide på, er et land som fortærer dem som bor der. Alt folket vi så der, var høyvokste menn. ³³ Der så vi kjempene (N'filim) – Anaks etterkommere stammet fra kjempene – så vi var som gresshopper i våre egne øyne, og det var vi også i deres øyne.»

[Til toppen](#)

Kapittel 14

¹ Så hevet hele menigheten sin røst og ropte, og folket gråt hele den natten. ² Alle Israels barn klaget til Måshe og Aharån, og hele menigheten sa til dem: «Om vi bare hadde dødd i landet Mitsrajim! Eller om vi bare hadde dødd i denne ørkenen! ³ Hvorfor har YHVH ført oss til dette landet, så vi må falle for sverdet og våre koner og barn bli tatt som bytte? Var det ikke bedre for oss å vende tilbake til Mitsrajim?» ⁴ Så sa de til hverandre: «La oss ta ut et overhode og vende tilbake til Mitsrajim!»

⁵ Da falt Måshe og Aharån ned på ansiktene foran hele forsamlingen av Israels barns menighet. ⁶ Men J'håshoa, Nons sønn, og Kaleb, J'fonehs sønn, som var blant dem som hadde speidet på landet, flerret klærne sine. ⁷ De talte til hele menigheten av Israels barn og sa: «Det landet vi dro gjennom for å speide på, er et overmåte godt land. ⁸ Dersom YHVH har behag i oss, så vil Han føre oss inn i dette landet og gi det til oss, et land som flyter med melk og honning. ⁹ Gjør bare ikke opprør mot YHVH, og frykt ikke for folket i landet, for de blir som brød for oss. Deres vern har veket fra dem, og YHVH er med oss. Frykt ikke for dem!»

¹⁰ Da sa hele menigheten at de ville steine dem. Men YHVHs herlighet viste seg i Åpenbaringsteltet, for alle Israels barn. ¹¹ Da sa YHVH til Måshe: «Hvor lenge vil dette folket forakte Meg? Og hvor lenge vil de la være å tro på Meg, tross alle tegnene Jeg har gjort blant dem? ¹² Jeg vil slå dem med pest og ta fra dem arven, og Jeg vil gjøre deg til et folk som er større og mektigere enn dem.»

¹³ Måshe sa til YHVH: «Da vil egypterne få høre om det, for ved Din makt førte Du dette folket ut fra dem. ¹⁴ De vil fortelle om det til dem som bor i dette landet. De har hørt at Du,

YHVH, er midt iblant dette folket, og at Du, YHVH, viser Deg ansikt til ansikt, og at Din sky står over dem og at Du går foran dem i en skystøtte om dagen og i en ildstøtte om natten. ¹⁵ Hvis Du dreper dette folket som én mann, da vil folkeslagene som har hørt gjetordet om Deg, si: ¹⁶ «Fordi YHVH ikke klarte å føre dette folket inn i landet Han hadde tilsverget dem, har Han slaktet dem ned i ørkenen.» ¹⁷ Men nå – jeg ber Deg – la min Adånais kraft vise seg mektig, slik Du har talt og sagt: ¹⁸ «YHVH er sen til vrede og rik på miskunn. Han tilgir misgjerning og overtredelse. Men Han holder sannelig ikke den skyldige uskyldig, men lar fedrenes misgjerning komme over barn i tredje og fjerde slektsledd.» ¹⁹ Jeg ber Deg: Tilgi dette folkets misgjerning etter Din store miskunn, slik Du har tilgitt dette folket hele veien fra Mitsrajim og helt til denne stund.»

²⁰ Da sa YHVH: «Jeg har tilgitt etter Ditt ord. ²¹ Men så sant Jeg lever, skal YHVHs herlighet fylle hele jorden. ²² Fordi alle disse mennene som har sett Min herlighet og tegnene Jeg gjorde i Mitsrajim og i ørkenen, har satt Meg på prøve disse ti gangene uten å høre på Min røst, ²³ så skal de sannelig heller ikke få se det landet Jeg tilsverget deres fedre. Heller ingen av dem som viste forakt for Meg, skal få se det. ²⁴ Men fordi det er en annen ånd i Min tjener Kalev og han har fulgt Meg helt og fullt, vil Jeg føre ham inn i det landet han kom inn i, og la etterkommerne hans få arve det.

²⁵ Nå bor amalekittene og K'naaneerne i dalen. I morgen skal dere snu og legge ut i ørkenen langs veien mot Rødehavet (Jam-Sof).»

²⁶ YHVH talte til Måshe og Aharån og sa: ²⁷ «Hvor lenge skal denne onde menigheten holde på med å klage til Meg? Jeg har hørt de klagene Israels barn fører mot Meg. ²⁸ Si til dem: Så sant Jeg lever, sier YHVH, slik dere har talt for Mine ører, slik skal Jeg gjøre med dere: ²⁹ I denne ørkenen skal likene deres falle, dere som har klaget til Meg, av alle dere som ble mønstret, så mange dere er, fra tjue år og over. ³⁰ Dere skal sannelig ikke komme inn i det landet Jeg sverget at Jeg skulle la dere bo i. Bare Kalev, J'fonehs sønn, og J'håshoa, Nons sønn, er unntatt. ³¹ Men deres barn, dem dere sa ville bli tatt til bytte, dem skal Jeg føre inn. De skal få kjenne landet dere forkastet. ³² Men likene deres skal falle i denne ørkenen. ³³ Deres sønner skal være gjetere i ørkenen i førti år. Og de må bære straffen for deres horeliv, helt til likene deres blir borte i ørkenen. ³⁴ Ut fra hvor mange dager dere speidet på landet, førti dager, skal dere bære skylden i førti år, ett år for hver dag. Dere skal få kjenne at Jeg står dere imot. ³⁵ Jeg, YHVH, har talt dette: Jeg skal sannelig gjøre dette mot hele denne onde menigheten som har samlet seg mot Meg. I denne ørkenen skal de forgå; her skal de dø.»

³⁶ Mennene som Måshe sendte ut for å speide på landet, og som vendte tilbake og ved å tale ille om landet fikk hele menigheten til å klage til ham, ³⁷ nettopp disse mennene som talte ille om landet, de døde i pesten framfor YHVHs ansikt. ³⁸ Men J'håshoa, Nons sønn, og Kalev, J'fonehs sønn, var de som overlevde av mennene som hadde dratt av sted for å speide på landet.

³⁹ Så talte Måshe alle disse ordene til alle Israels barn, og folket sørget dypt. ⁴⁰ Neste morgen sto de tidlig opp og gikk opp mot toppen av fjellet og sa: «Her er vi, og vi vil dra opp til det stedet YHVH har lovet oss, for vi har syndet.» ⁴¹ Men Måshe sa: «Hvorfor går dere nå imot YHVHs befaling? For dette vil ikke lykkes. ⁴² Dra ikke dit opp, så dere ikke skal bli slått av fiendene deres, for YHVH er ikke iblant dere. ⁴³ For amalekittene og K'naaneerne er der foran dere, og dere skal falle for sverdet. Fordi dere har vendt dere bort fra YHVH, vil ikke YHVH være med dere.»

⁴⁴ Men de var trassige og dro opp mot fjelltoppen. Men verken YHVHs paktsark eller Måshe forlot leiren. ⁴⁵ Amalekittene og K'naaneerne som bodde på det fjellet, kom ned og slo dem og knuste dem så de ble fordrevet til Hårmah.

[Til toppen](#)

Kapittel 15

¹ YHVH talte til Måshe og sa: ² «Tal til Israels barn og si til dem: Når dere er kommet inn i det landet dere skal bo i, det som Jeg skal gi dere, ³ og dere ofrer matoffer til YHVH, et brennoffer eller et slaktoffer for å oppfylle et løfte, eller som et frivillig offer, eller som et offer på en av de fastsatte høytidene, som en behagelig duft for YHVH, fra storfeet eller småfeet, ⁴ da skal den som kommer fram med sin offergave til YHVH, komme fram med et grødeoffer, en tiendedel av en efa fint mel blandet med en fjerdedel av en hin olje. ⁵ Du skal gjøre i stand en fjerdedel av en hin vin som drikkoffer, sammen med brennofferet eller slaktofferet, for hvert lam.

⁶ Hvis det er en vær som ofres, skal du gjøre i stand et grødeoffer av to tiendedeler av en efa fint mel, blandet med en tredjedels hin olje. ⁷ Som drikkoffer skal du komme fram med en tredjedels hin vin, som en velbehagelig duft for YHVH.

⁸ Når du gjør i stand en ung okse som brennoffer, eller som et offer for å oppfylle et løfte, eller som et fredsoffer til YHVH, ⁹ da skal du sammen med den unge oxen komme fram med et grødeoffer på tre tiendedeler av en efa fint mel, blandet med en halv hin olje.

¹⁰ Som drikkoffer skal du komme fram med en halv hin vin, som et ildoffer, en velbehagelig duft for YHVH.

¹¹ Slik skal det gjøres for hver enkelt ung okse, hver enkelt vær, hvert enkelt lam og hvert enkelt kje. ¹² Ut fra hvor mange dere gjør i stand, skal dere gjøre slik med hvert enkelt dyr, uansett antall.

¹³ Enhver innfødt skal gjøre dette på denne måten når de kommer fram med et matoffer, en velbehagelig duft for YHVH. ¹⁴ Hvis det bor en fremmed hos dere, eller hvem som helst som er hos dere gjennom alle slekter etter dere, og han vil ofre et matoffer, til en velbehagelig duft for YHVH, da skal han gjøre det slik som dere gjør det. ¹⁵ I menigheten er det én lov både for dere og for den fremmede som bor hos dere, en evig lov for alle slekter etter dere. På samme måte som dere skal den fremmede stå for YHVHs ansikt. ¹⁶ Samme lov og rett skal gjelde både for dere og for den fremmede som bor hos dere.»

⁶¹⁷ YHVH talte til Måshe og sa: ¹⁸ «Tal til Israels barn og si til dem: Når dere kommer inn i det landet som Jeg skal føre dere til, ¹⁹ og det skjer at dere spiser av brødet i landet, da skal dere sette til side en gave til YHVH. ²⁰ Dere skal sette til side en kake av det første melet dere maler, som en gave. På samme måten som med gaven fra treskeplassen skal dere sette det til side. ²¹ Gjennom alle slekter etter dere skal dere gi YHVH en gave av det første melet dere maler.

²² Hvis dere farer vill og ikke holder alle disse budene som YHVH har talt til Måshe, ²³ alt det YHVH har befalt dere ved Måshes hånd, fra den dagen YHVH ga budet og videre i alle slekter etter dere, ²⁴ da skal dette skje: Hvis det er gjort av vanvare og uten at menigheten kjenner til det, skal hele menigheten ofre en ung okse som brennoffer, som en velbehagelig duft for YHVH, sammen med grødeoffer og drikkoffer, etter forskriften, og en geitebukk som syndoffer. ²⁵ Så skal presten gjøre soning for hele menigheten av Israels barn, og det skal bli tilgitt dem, for det var av vanvare. De skal føre fram offergaven sin, et matoffer for YHVH, og sitt syndoffer for YHVHs ansikt, for det de hadde gjort av vanvare. ²⁶ Den skal bli tilgitt hele Israels barns menighet, og den fremmede som bor iblant dem, fordi hele folket gjorde det av vanvare.

⁷²⁷ Hvis en enkelt person synder av vanvare, da skal han komme fram med en årsgammel geit som sitt syndoffer. ²⁸ Så skal presten gjøre soning for YHVHs ansikt for den som synder av vanvare, når han synder av vanvare. Han skal gjøre soning for ham, og det skal bli tilgitt ham. ²⁹ Både for den som er innfødt blant Israels barn, og for den fremmede som bor iblant dem, skal dere ha én lov for den som synder av vanvare.

³⁰ Men den som gjør noe med løftet hånd, enten han er innfødt eller en fremmed, han spotter YHVH, og han skal utryddes fra sitt folk. ³¹ Fordi han har foraktet YHVHs Ord og brutt Hans bud, skal denne sjel sannelig utryddes. Hans skyld skal være over ham.»

³² Mens Israels barn var i ørkenen, kom de over en mann som sanket vedkvister på sabbatsdagen. ³³ De som kom over ham da han sanket vedkvister, førte ham fram til Måshe og Aharån, og fram for hele menigheten. ³⁴ De holdt ham i forvaring, for det var ikke kunngjort hva som skulle gjøres med ham. ³⁵ Da sa YHVH til Måshe: «Mannen skal sannelig dø. Hele menigheten skal steine ham utenfor leiren.» ³⁶ Hele menigheten førte mannen utenfor leiren og steinet ham, og han døde, slik YHVH hadde befalt Måshe.

Maftir ³⁷ YHVH talte til Måshe og sa: ³⁸ «Tal til Israels barn og si til dem at i alle slekter etter dem skal de lage seg dusker (tzitzijåt) på kantene av kjortlene sine, og fra hver dusk (tzitzit) skal de feste en blå tråd til kanten. ³⁹ Dere skal ha denne dusken (tzitzit) for at dere kan se på den og huske alle YHVHs bud (mitzvåt) og gjøre etter dem, og så dere ikke skal følge deres eget hjerte og deres egne øyne, og drive hor, ⁴⁰ og for at dere skal huske og holde alle Mine mitzvåt, og være hellige for deres Elåhim. ⁴¹ Jeg er YHVH deres Elåhim som førte dere ut av landet Mitsrajim, for å være deres Elåhim. Jeg er YHVH deres Elåhim.»

[Til toppen](#)